

Chanukah- Why does everyone do Mehadrin?

שבת כ"א:

תנו רבנן: מצות חנוכה נר איש וביתו. והמהדרין - נר לכל אחד ואחד. והמהדרין מן המהדרין, בית שמאי אומרים: יום ראשון מדליק שמנה, מכאן ואילך פוחת והולך; ובית הלל אומרים: יום ראשון מדליק אחת, מכאן ואילך מוסיף והולך.

שו"ת ר' עקיבא איגר, [מהדורה תניינא סימן י"ג]

...ועיין בפר"ח (סי' תרע"ב) כתב נשאלתי, "הי' עומד ליל ז' כסבור שהוא ליל ו', והדליק ו', ואח"כ נודע לו שהוא ז' ושצריך להדליק עוד אחד-, אם יברך? השבתי,

והאל"י רבה (ס"סיי הנ"ל) כתב לדייק מהב"י אם אין דעתו לכך דסבר שלא יהיה לו יותר ואח"כ נזדמן לו צריך לברך עיי"ש: מ"מ חזינן דהפרי"ח נקט לסברא פשוטה משום הידור לא שייך לברך,	כיון דמצות חנוכה נר איש וביתו, ואינך הוי משום הידור = לא בעי לברוכי! ועוד" דהרי כתב בב"י בשם א"ח וכו' עיי"ש: ובאמת כפי הראיה ב' מהב"י, ראיה לסתור סברתו הראשונה, דממה דנקט הטעם דדעתו היה בשעת הברכה על כל הנרות שצריך להדליק, משמע דבלא"ה היה צריך לברך משום הידור
א"כ הדבר במחלוקת שנוייה , דדעת הפרי"ח דאין לברך, ודעת האי"ר דבעי ברוכי, ומ"מ לדינא נ"ל בני"ד יש לסמוך ולברך...	

שולחן ערוך סימן תר"ע/ב

ריבוי הסעודות שמרבים בהם הם סעודות הרשות, שלא קבעום למשתה ושמחה. הגה: וי"א שיש קצת מצוה ברבוי הסעודות, משום דבאותן הימים היה חנוכת המזבח (מהר"א מפרא"ג). ונוהגין לומר זמירות ושבחות בסעודות שמרבים בהם, ואז הוי סעודת מצוה (מנהגים). יש אומרים שיש לאכול גבינה בחנוכה לפי שהנס נעשה בחלב (י) שהאכילה יהודית את האויב (כל בו ור"ן)

משנ"ב [שם] ס"ק ו'

שלא קבעום למשתה ושמחה - אלא להלל ולהודות. ונראה הטעם דלא קבעו כאן לשמחה כמו בפורים [ט] כי בפורים היה הגזירה להשמיד ולהרוג את הגופות שהוא בטול משתה ושמחה ולא את הנפשות שאפילו המירו דתם ח"ו לא היה מקבל אותם לכך כשהצילם הקב"ה ממנו קבעו להללו ולשבחו ית' ג"כ עיי' משתה ושמחה משא"כ במעשה דאנטיוכוס שלא גזר עליהם להרוג ולהשמיד רק צרות ושמדות כדי להמיר דתם [כמו שאנו אומרים להשכיחם תורתך ולהעבירם מעל חוקי רצונך] ואם היו ישראל מכניעים להם להיות כבושים תחת ידם ולהעלות להם מס וחוזרין לאמונתם ח"ו לא היו מבקשים יותר אלא שהגביר הקב"ה יד ישראל ונצחום לכך לא קבעום אלא להלל ולהודות לבד כלומר כיון שהם רצו למנוע אותנו מזה לכפור בדתו ח"ו ובעזרתו ית' לא הפיקו זממם וגברה ידינו לכך אנו מודים ומשבחים לו על שהיה לנו לאלהים ולא עזבנו מעבודתו [לבוש].

רש"י שבת כ"ג. ד"ה "היו באותה הנס"

שגזרו יוונים על כל בתולות הנשואות להיבעל לטפסר תחלה, ועל יד אשה נעשה הנס.